

KIRÁLY ANDRÁS

Boldoggá avatáson járt Atanáz püspök

AZ ÜNNEPSÉGEN SZERZETT ÉLMÉNYEIRŐL KÉRDEZTÜK A MISKOLCI MEGYÉSPÜSPÖKÖT.

Hogyan lett a részt vevő püspökök egyike a boldoggá avatáson?

Amikor a pápa kihirdette a boldoggá avatást, azonnal tudtam, hogy ott a helyem, hiszen egy (a korábbi, majd az első bécsi döntés után ismét) Magyarország területén élt szent életű leány, egy igazi példakép boldoggá avatásáról van szó, akit így mi is magunkénak érezhetünk. Anna édesanyja egyébként görögkatolikus volt. Falujukban egy templom volt, ahol egyik héten római, másik héten görögkatolikus Szent Liturgia volt, Anna ezért is áll hozzánk közelebb egy kicsit. A boldoggá avatás kihirdetésének napján a Kassai Főegyházmegye magyar helynökének jeleztem, hogy szeretnék ott lenni, így meghívást kaptam. Erdő Péter bíboros úr kapott még meghívást, aki Snell György segédpüspököt, a Szent István-bazilika plébánosát küldte el, valamint Ternyák Csaba egri érsek, aki ifjúsági referensét, Galo Gábor atyát delegálta. Rajtuk kívül voltak még kárpátaljai, lengyel, cseh és főként szlovák püspökök, mintegy harmincan, és hatszáz pap is.

Akár Apor Vilmost is említhetnénk, de ezekben a vészterhes időkben valószínűleg sok ismeretlen ember halt hasonló körülmények között vértanúhalált. Anna boldoggá avatása képviseli az ő áldozatukat, vértanúságukat is?

Természetesen. Anna esetében fontos azt is kiemelni, hogy nem csak arról van szó, hogy ellenállt egy vele kötekedő katonának, aki ezért lelőtte. A katona azt mondta, ha nem

ANNA KOLESÁROVA (magyarosan Koleszár Anna) a felvidéki, szlovák-magyar lakosságú Magasréven (régi nevén Viszoka) született 1928-ban. Mélyen hívő életet élt, és tudatosan óvta erkölcsi tisztaságát. 1944-ben a megszálló szovjet csapatok egyik katonája meg akarta becsteleníteni, ám ő inkább a halált választotta. Sírjához minden évben ezrek zarándokolnak, boldoggáavatási eljárása 2004-ben kezdődött. A tizenhat évesen vértanúhalált halt lányt szeptember elsején közel harmincezer hívő jelenlétében avatták boldoggá Kassán.

kapja meg, megöli. Anna az utóbbit választotta, de azt kérte, hadd búcsúzhasson el előtte az édesapjától. Ez a bizonyosság arról, hogy a keresztény erkölcsért tudatosan választotta a vértanúságot.

Hova tűnt ez a „rég”i erkölcs? Manapság nem a vértanúság forog kockán, éppen ellenkezőleg: szokás, divat, „természetes” lett a tisztaság elvesztése.

Nem szeretem az általánosítást, hiszen akár egy kivétel is megcáfolja ezt, és bizonyára régen is voltak ledér leányok, de a kereszténység mindig is azoknak a sajátos közössége volt, akik vállalták Jézus Krisztus tanításáért, a hűségért a nehézséget, üldözést, vértanúságot. Gondoljunk csak a Közel-Keleten szenvedő keresztény testvéreinkre. Hősies az ő helytállásuk, még akkor is, ha őket nem látjuk.

A lányoknak tehát új példaképük lett.

Biztos vannak, akik morbidnak érzik ezt a példaképet, nem vágyódnak ilyesfajta boldogság után, de számomra az a mély hit, amellyel a boldoggá avatáson a több tízezer ember részt vett, egyfajta bizonyosságot jelentett arról, hogy a boldogság, a példakép egyértelmű, még akkor is, ha a halál árán lett teljessé. Egész nyáron zarándokcsoportok érkeztek Anna szülőházához, és rengetegen fogadtak tisztaságot a házasságkötésig, kérve Anna segítségét. Ezek a lányok fehér ruhában és liliummal a kezükben vettek részt a boldoggá avatáson, megható volt ezt az elszántságot látni.

Melyik, általunk is ismert szenthez hasonlít Boldog Anna sorsa?

Goretti Szent Máriaat említhetjük, akinek szentté avatásán édesanyja is jelen volt. Ő tizenkét éves korában szenvedett vértanúhalált azért, mert nem adta oda magát egy húszéves fiatalembernek. Haldokolva megbocsátott gyilkosának, és üdvözüléséért imádkozott.

EMBER

„A ZARÁNDOK NEM VALAHOVA,
HANEM VALAKIHEZ,
AZ ISTENHEZ IGYEKSZIK”
(ÁBEL PÜSPÖK)

